

eller Bropenge af de indgaende Varer, og jeg finder det meget rimeligt, at denne Afgift erlægges ligesaa vel her i Kjøbenhavn som i Provindserne, naar Indtægten deraf anvendes til at forbedre eller vedligeholde Havnen. Det er altsaa ikke, fordi jeg har Noget imod denne Afgift, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet, men det er med Hensyn til den Bestemmelse, som staar i andet Punktum af den første Paragraf, og hvorefter det overlades til Indenrigsministeren senere at lægge denne Afgift over paa Skibene, saafremt Skibsafgiften skulde blive nedsat. Det tror jeg ikke er rigtigt. Den foregaaende ærede Taler sagde selv, at den enkelte Acciseafgift var meget ubetydelig — den ramte saa lidt paa hvert enkelt Sted, at man ikke egentlig vidste, hvem der betalte den; det var en Slags Handelsomkostning — men at den samlede Sum, der indkom, dog var ret betydelig. Men saa forekommer det mig urigtigt at lægge denne lille Afgift, som man næsten ikke føler, over paa Skibene. Skibsafgiften til Statskassen er i sig selv en meget høj Afgift, og den er ikke alene for den indenrigske, men ogsaa for den udenrigske Farts Bedkommende erkjendt at være for høj; derfor er der ogsaa fremkommet Forslag om at nedfætte den; men hvis man finder det rigtigt at sætte den ned for de Skibe, der befare de andre danske Havne, forekommer det mig, at det kun vilde være, som det bør være, naar denne Afgiftsnedfættelse ogsaa finder Sted i Kjøbenhavn. Nu er det derimod Meningen, hvis denne Afgifts nedfættelse finder Sted for Skibe, at den mulig ikke skal finde Sted for Kjøbenhavns Havn, idet Ministeren ved denne Lov skulde bemyndiges til at forhøje den til samme Beløb, som den har været før, med andre Ord: til at tage den Acciseafgift, som nu erlægges af Kjøbmandene, fra disse og lægge den over paa Skibene, paa Nhederne, saa at den Afgift, som nu betales af de Mange, altsaa skal lægges paa de Faa, paa Skibenes Ciere. Dette forekommer mig urigtigt. Efter hvad der er mig bekendt, ere de Afgifter, som Skibe have at erlægge her i Kjøbenhavn, saadanne, at Kjøbenhavn ikke er et af de billigste Steder i Europa at befare. Et Skib, som anløber Kjøbenhavns Havn, har for det Første at erlægge Skibsafgiften, 3 Mk. pr. Læst, og dernæst Havneafgiften, 2 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ pr. Læst, det er i Alt 5 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ pr. Læst. Det er allerede temmelig Meget paa hver Læst, som Fartøiet holder. Desuden er der Bolværkspenge. Det ærede Medlem nævnte, at et saadant Skib indtager en ikke ringe Plads, naar det lægger an ved Bolværket. Ja, det er rigtigt, men derfor betaler det ogsaa en Afgift; denne Afgift beror for de private Bolværkers Bedkommende vel tilbels paa Overenskomst, men for Kommunens Bolværker er det mig opgivet, at den er 1 Mk. pr. Læst. Det bliver altsaa ialt 6 Mk. 8 $\frac{1}{2}$, og naar Skibet skal ud igjen og er ballastet, skal det betale

8 $\frac{1}{2}$, pr. Læst, altsaa ialt 7 Mk. pr. Læst. Det er saaledes ikke saa ringe Afgifter, og det forekommer mig, at, hvis man i det Hele finder det rigtigt at nedfætte Skibsafgiften ogsaa for den udenlandste Fart — hvilket jeg haaber —, vil det ikke være rigtigt at paalægge Skibene den Afgift, som man tager bort for Statskassens Bedkommende, under en anden Form som en kommunal Afgift og derved spare Kjøbmandene for den ubetydelige Acciseafgift. Jeg er derfor saa fri at henstille, om det ikke vil være rigtigt at tage det Spørgsmaal under næriere Overveelse, om man skal forandre denne Acciseafgift til en Skibsafgift. Jeg kan, som sagt, ikke finde dette anbefaleligt.

Medlem: Maa jeg ikke gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Forskjellen mellem en Havneafgift og en Skibsafgift er den, at Havneafgiften i sin Helhed bruges til Forbedring af Havnen, og at man til ingen Tid tænker paa at ville opkræve Mere, end der er absolut nødvendigt for at udføre Forbedringer. Hvis vi havde Havnen i en saadan Skikkelse, saaledes uddybet, med tilstrækkelige Bolværker osv., og hvis vi i det Hele vare saaledes stillede, at man kunde undvære Havneafgifter, vilde det være meget ufornuftigt baade fra Havnens og fra Statskassens Side at søge Havneafgifter tilbagebragte. Men med Statsafgifterne er Forholdet helt forskjelligt; de gaa ind i den store Kasse, man træffer de Foranstaltninger, man i Almindelighed finder nødvendige eller hensigtsmæssige, men Afgiften kommer ikke saaledes særlig Skibsarten til Gode. Dette er egentlig den væsentlige Forskjel mellem Havneafgiften og Skibsafgiften. Endvidere skal jeg gjøre opmærksom paa, at alle de Talsførere, der ærede Medlem nævnte, gjaldt Skibe i udenrigsk Fart, medens Skibe i indenrigsk Fart hverken til Staten eller til Havnen betale nogen synderlig Afgift. Jeg kunde næsten kalde det en statslig Afgift, der betales, saa u mærkelig er den Afgift af 4 Skilling pr. Læst, som endda alene spares for Udgaaende af Skibe i indenrigsk Fart. Jeg tror, at det er et meget stort Gode ved dette Forslag, at man søger at blive af med Accisen. Naar det ærede Medlem har ment, at det var Noget, man selv maatte erkjende, at man ikke mærkede Acciseafgiften, det vil sige, at man ikke ret vidste, hvem der betaler den, saa er det ganske vist; men oversfor Konkurrencen med Udlandet har det dog ikke saa ganske ringe Betydning, at denne Accise skal betales. En Kjøbmand i Hamborg eller i London kan, for at jeg skal tage et Exempel, der ligger mig nær, levere et Fad Sukker til Bornholm eller Marhus eller et andet Sted her i Landet, hvis han i Overrigt befinder sig under samme Forhold, som vi her, 3 Mark billigere end nogen Kjøbmandst Kjøbmand, som af et Fad Sukker skal betale denne Afgift i Accise. Nu kan man ganske vist sige,